

Kompleksową metodą rehabilitacyjną jest metoda nazywana SI (z ang. sensory integration), czyli integracja sensoryczna.

Została opracowana przez psycholog Jean Ayres, która prowadziła prace badawcze i leczyła osoby ze schorzeniami neurologicznymi w Instytucie Badań Mózgu Uniwersytetu Kalifornijskiego w Los Angeles. Metoda ta polega na integracji czynności zmysłów z właściwą reakcją ruchową. Jest to możliwe dzięki procesom dokonujących się w mózgu każdego człowieka, polegającym na odbieraniu, rozpoznawaniu, przetwarzaniu, odpowiednim interpretowaniu już posiadanych informacji, które mózg czerpie ze zmysłów, a następnie odpowiada właściwą reakcją ruchową.

Dzięki wieloletniej praktyce i doświadczeniu J. Ayres opracowała sposoby oraz zasady rehabilitacji przeznaczonej dla dzieci z dysfunkcjami psychoruchowymi. Od roku 1980 stosowany jest test południowo-kalifornijski (Test-SCSIT), który określa bardzo dokładnie rodzaj zaburzenia ruchu oraz czucia.

Na podstawie przeprowadzonych badań i wyników testu opracowuje się dokładne wskazówki terapeutyczne dla każdego dziecka. Rehabilitacja, zależnie od potrzeb, obejmuje stymulację poszczególnych zmysłów np. motoryki dużej, motoryki małej, percepcji, koordynacji wzrokowo-ruchowej itp. Głównymi kierunkami w rehabilitacji są procesy hamowania, eliminowania lub ograniczania drogą stymulacji negatywnych bodźców, które występują przy nadwrażliwości układu zmysłów np. nadpobudliwości ruchowej, trudnościach w koncentracji uwagi oraz dostarczaniu bardzo silnych, różnorodnych bodźców przy niedostatecznej wrażliwości układu zmysłów np. zaburzeniach ruchowych, percepcji i koordynacji.

Jean Ayres w swojej metodzie rehabilitacyjnej skupiła uwagę nie tylko na sposobach postępowania z dzieckiem, u którego występują zaburzenia układu nerwowego, ale również na zaburzeniach emocjonalnych, wynikających z nieustannego poczucia niepewności. Uważa, że neurologiczne zaburzenia są dostatecznym upośledzeniem, ale na szczycie tych zaburzeń dziecko zwykle ma dodatkowe upośledzenie, którym jest negatywne samowyobrażenie. Istnieją trzy przyczyny negatywnego samowyobrażenia: to, w jaki sposób funkcjonuje układ nerwowy, poczucie frustracji i niewystarczalności, które pojawia się wtedy, gdy dziecko nie potrafi wykonać dobrze czegoś oraz gdy inni ludzie negatywnie reagują na to, co dziecko zrobiło.

Stymulacja dziecka polega na dostarczaniu odpowiednich bodźców poszczególnym zmysłom, najczęściej podczas zabawy lub wykonywania określonego zadania. W rehabilitacji biorą udział przede wszystkim rodzice, którzy otrzymują od terapeuty wskazówki i zalecenia dotyczące zasad postępowania z ich dzieckiem. Jednak rodzice bez fachowej pomocy specjalistów i wykorzystania odpowiedniego sprzętu rehabilitacyjnego nie są w stanie samodzielnie pomóc swojemu dziecku. Wraz z nimi współpracują psycholodzy, pedagodzy, logopedzi oraz rehabilitanci. W województwie katowickim tylko jeden Ośrodek Rehabilitacyjno-Wychowawczy (ul. Ułańska 5a w Katowicach) ma prawie całkowicie wyposażoną salę rehabilitacyjną do SI.

Większość ośrodków specjalistycznych województwa dysponuje odpowiednim sprzętem rehabilitacyjnym, umożliwiającym wykorzystywanie tylko elementów terapii SI w rehabilitacji dzieci. Spowodowane jest to brakiem środków finansowych, odpowiednio dużych sal w których można zainstalować specjalistyczny sprzęt, a także niewielką liczbę terapeutów mających odpowiednie kwalifikacje pozwalające pracować tą metodą. Ze względu na zabawowy charakter terapii elementy metody SI chętnie są wykorzystywane przez terapeutów i rodziców w pracy z dziećmi.

Link do oryginału